ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

8. listopadu 2007 *

Ve věci C-141/05,

jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná dne 29. března 2005,

Španělské království, zastoupené E. Braquehais Conesou a M. A. Sampol Pucurullem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobce,

proti

Radě Evropské unie, zastoupené F. Florindo Gijónem a A. de Gregorio Merinem, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: španělština.

podporované:

Komisí Evropských společenství, zastoupenou F. Jimeno Fernándezem a T. van Rijnem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejší účastnicí,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, U. Lõhmus, J. N. Cunha Rodrigues, A. Ó Caoimh a P. Lindh (zpravodaj), soudci,

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: J. Swedenborg, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. června 2007,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Španělské království domáhá, aby bylo zrušeno nařízení Rady (ES) č. 27/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se pro rok 2005 stanoví rybolovná práva

a související podmínky pro určité populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovů (Úř. věst. 2005, L 12, s. 1) v rozsahu, v němž mu toto nařízení nepřiděluje určité kvóty odlovů ve vodách Společenství v Severním a Baltském moři.

Právní rámec

Akt o podmínkách přistoupení Španělského království a Portugalské republiky a o úpravách smluv

2 Články 156 až 166 aktu o podmínkách přistoupení Španělského království a Portugalské republiky a o úpravách smluv (Úř. věst. L 302, s. 23, dále jen „akt o přistoupení") upravují zejména přístup španělských plavidel do vod Společenství, jakož i k jejich zdrojům. Z ustanovení uvedeného článku 166 vyplývá, že takto definovaný režim je použitelný v průběhu období, které končí dne 31. prosince 2002 (dále jen „přechodné období").

Nařízení (EHS) č. 170/83 a č. 172/83

3 Nařízením Rady (EHS) č. 170/83 ze dne 25. ledna 1983, kterým se zavádí systém Společenství zachování a řízení rybolovných zdrojů *(neoficiální překlad)* (Úř. věst. L 24, s. 1), zákonodárce stanovil pravidla rozdělování celkového objemu odlovů mezi členské státy. Cílem Rady Evropské unie bylo zejména přispět k relativní stabilitě

rybolovných činností. Pátý až sedmý bod odůvodnění uvedeného nařízení vymezují pojem relativní stability jako směřující k zachování zvláštních potřeb regionů, jejichž místní obyvatelstvo je obzvláště závislé na rybolovu a souvisejících průmyslových odvětvích, s ohledem na momentální biologickou situaci populace ryb.

4 Rada poprvé přistoupila k rozdělení dostupných zdrojů ve vodách Společenství (dále jen „původní rozdělení") v nařízení Rady (EHS) č. 172/83 ze dne 25. ledna 1983, kterým se stanoví, pro určité populace ryb a skupiny populací ryb vyvíjející se v rybolovných zónách Společenství, celkové přípustné odlovy pro rok 1982, část uvedených odlovů dostupná pro Společenství, rozdělení uvedené části mezi členské státy a podmínky pro odlov celkového přípustného množství ryb *(neoficiální překlad)* (Úř. věst. L 24, s. 30).

5 Ze čtvrtého bodu odůvodnění nařízení č. 172/83 vyplývá, že za účelem umožnění spravedlivého rozdělení dostupných zdrojů Rada zohlednila zejména tradiční rybolovné činnosti, zvláštní potřeby regionů obzvláště závislých na rybolovu a souvisejících průmyslových odvětvích, jakož i případnou ztrátu rybolovných práv ve vodách třetích zemí.

6 Referenčním obdobím zohledněným pro účely tohoto rozdělení je období let 1973 až 1978 (dále jen „původní referenční období").

Nařízení (EHS) č. 3760/92

7 Nařízení Rady (EHS) č. 3760/92 ze dne 20. prosince 1992 o zavedení režimu Společenství pro rybolov a akvakulturu (Úř. věst. L 389, s. 1) zrušilo nařízení

č. 170/83. Obsahuje definici pojmu relativní stability, která v zásadě odpovídá definici podané v nařízení č. 170/83, jakož i definici pravidel rozdělování odlovů, jež jsou obsažena zejména v jeho čl. 8 odst. 4.

8 Písmeno iii) zmíněného ustanovení zní:

„pokud Společenství vytvoří pro rybolovnou oblast nebo skupinu rybolovných oblastí nová rybolovná práva, která nebyla dříve využita ve smyslu společné rybářské politiky, [Rada] určí způsoby rozdělení s ohledem na zájmy všech členských států".

Nařízení (ES) č. 2371/2002

9 Nařízení Rady č. 3760/92 bylo zrušeno a nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky (Úř. věst. L 358, s. 59; Zvl. vyd. 04/05, s. 460). Článek 17 odst. 1 nařízení č. 2371/2002 stanoví, že rybářská plavidla Společenství mají rovný přístup do vod a ke zdrojům v rámci všech vod Společenství definovaných v uvedeném článku, s výhradou opatření přijatých za účelem zajištění zachování a udržitelnosti druhů.

10 V části nazvané „Přidělení rybolovných práv" stanoví čl. 20 odst. 1 uvedeného nařízení, že Rada rozhodne o omezeních odlovu nebo intenzity rybolovu a o rozdělení rybolovných práv mezi členské státy, jakož i o podmínkách souvisejících s těmito omezeními. Rybolovná práva se mezi členské státy rozdělí způsobem, který každému členskému státu zajistí relativní stabilitu rybolovných činností pro každou rybí populaci nebo rybolovnou oblast.

11 Zásada relativní stability je vymezena v šestnáctém až osmnáctém bodě odůvodnění zmíněného nařízení, jež odkazují zejména na prozatímní biologickou situaci populací ryb a na potřeby regionů, kde je místní obyvatelstvo obzvláště závislé na rybolovu a na činnostech s ním souvisejících.

12 V článku 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002 se uvádí, že stanoví-li Společenství nová rybolovná práva, Rada rozhodne o jejich přidělení s ohledem na zájmy všech členských států.

Nařízení č. 27/2005

13 Dne 22. prosince 2004 přijala Rada nařízení č. 27/2005, které je předmětem projednávané žaloby, přičemž vycházela především z ustanovení článku 20 nařízení č. 2371/2002.

Skutečnosti předcházející sporu a řízení

14 Španělské království, které se domnívalo, že po skončení přechodného období má nárok účastnit se rozdělení druhů podléhajících omezením odlovů v Severním moři a v Baltském moři, předložilo Radě žádost s cílem získat rybolovné kvóty v uvedených dvou mořích.

15 Uvedený členský stát tvrdil, že kvóty rozdělené po jeho přistoupení ke Společenství, v zóně, do které nemělo španělské loďstvo v průběhu přechodného období přístup, by měly být upraveny za účelem zohlednění jednak čistě právní nezpůsobilosti účastnit se uvedeného rozdělení, v níž se uvedený členský stát nacházel, a jednak odlovů uvedeného loďstva v Severním moři v průběhu úvodního referenčního období.

16 Rada žádost Španělského království zamítla.

17 Po tomto zamítnutí podalo Španělské království k Soudnímu dvoru první dvě žaloby ohledně rozdělení týkajícího se roku 2003 (věci, ve kterých byl vydán rozsudek ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, C-87/03 a C-100/03, Sb. rozh. s. I-2915), dvě žaloby ohledně rozdělení týkajícího se roku 2004 [věci, ve kterých bylo vydáno usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. června 2006, Španělsko v. Rada (C-133/04, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), poté, co Španělské království vzalo zpět svou žalobu, a rozsudek ze dne 19. dubna 2007, Španělsko v. Rada (C-134/04, Sb. rozh. s. I-54)], jakož i projednávané žaloby týkající se roku 2005.

18 Španělské království se domnívá, že tím, že v rámci nařízení č. 27/2005 neobdrželo určité rybolovné kvóty v Severním moři a v Baltském moři, se španělské loďstvo navzdory skončení přechodného období prakticky nachází v situaci, kdy nemůže lovit většinu druhů podléhajících kvótám v uvedených dvou mořích. Na podporu své žaloby Španělské království uvádí tři žalobní důvody. První z nich vychází z porušení zásady zákazu diskriminace, druhý z porušení aktu o přistoupení a třetí vychází z porušení čl. 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002.

19 V rámci svého třetího žalobního důvodu uvedlo Španělské království v bodě 27 své žaloby, že se jedná o tyto druhy: smáčkovité (oblasti IIa, IV), ďasovité (oblasti IIa,

IV), platýse červeného a platýse velkého (oblasti IIa, IV) pakambaly rodu Lepidorhombus (oblasti IIa, IV), platýse šedohnědého (oblasti IIa, IV), humra severského (oblasti IIa, IV), tresku modravou (oblasti IIa, IV), krevety (oblasti IIa, IIIa, IV), pakambalu velkou a ostatní pakambaly (oblasti IIa, IV), rejnoky (oblasti IIa, IV), ostrouna obecného (oblasti IIa, IV) a kranase obecného (oblasti IIa, IV).

20 Komisi Evropských společenství bylo usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 21. června 2005 povoleno v rámci projednávané žaloby vstoupit do řízení na podporu návrhových žádání Rady.

21 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 10. května 2005 bylo řízení v projednávané věci přerušeno až do vyhlášení výše uvedeného rozsudku ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, kterým Soudní dvůr rozhodl o obou prvních žalobách.

22 Po vydání tohoto rozsudku byla Španělskému království položena otázka, zda trvá na projednání současné žaloby. Dopisem ze dne 27. dubna 2006 odpovědělo Španělské království na tuto otázku kladně.

23 V tomto dopise zmíněný členský stát s odvoláním na výše uvedený rozsudek uváděl, že pro následující druhy, jež byly podle jeho názoru poprvé rozděleny formou kvót nařízením č. 27/2005, byla stanovena nová rybolovná práva:

i) Mníkovec bělolemý, oblast IV (norské vody)

ii) Ďasovité, oblasti IIa (vody Společenství) a IV (vody Společenství)

iii) Treska modravá, oblast IV (norské vody)

iv) Mník mořský, oblast IV (norské vody)

v) Humr severský, oblast IV (norské vody).

24 Podle Španělského království porušila Rada své povinnosti vyplývající z čl. 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002 tím, že mu ohledně těchto druhů nepřidělila žádnou kvótu.

K přípustnosti žaloby

25 Ve spisu vedlejšího účastníka Komise uplatňuje nepřípustnost žaloby Španělského království, jelikož tento členský stát dopisem ze dne 27. dubna 2006 změnil její předmět tím, že se zaměřil pouze na třetí jím uváděný žalobní důvod a na druhy, které byly rozděleny poprvé na základě nařízení č. 27/2005 přijatého v prosinci 2004 a nebyly zmiňovány v původní žalobě. Kromě toho, i kdyby byla bývala zachována původní žaloba, stala by se po vydání výše uvedeného rozsudku ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada v každém případě bezpředmětnou.

26 Zde je však třeba připomenout, že Rada, žalovaná, na podporu jejíchž návrhových žádání bylo Komisi povoleno vstoupit do řízení, nevznesla námitku nepřípustnosti ohledně žaloby Španělského království.

27 Podle čl. 40 čtvrtého pododstavce statutu Soudního dvora se ovšem návrhová žádání obsažená v návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení omezí na podporu návrhových žádání jednoho z hlavních účastníků řízení. Mimoto podle čl. 93 odst. 4 jednacího řádu musí vedlejší účastník přijmout stav řízení, jaký je tu v době jeho vstupu do něj.

28 Z toho plyne, že Komise, která je vedlejší účastnicí, neměla právo vznést námitku nepřípustnosti (viz rozsudek ze dne 30. ledna 2002, Itálie v. Komise, C-107/99, Recueil, s. I-1091, bod 29).

29 Podle čl. 92 odst. 2 jednacího řádu je nicméně nutno zkoumat bez návrhu, zda Španělské království nezměnilo v průběhu řízení předmět sporu způsobem odporujícím ustanovením článku 38 jednacího řádu a zda se žaloba nestala po vyhlášení zmíněného rozsudku ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, bezpředmětnou.

30 Ohledně prvního bodu je třeba konstatovat, že Španělské království svým dopisem ze dne 27. dubna 2006 vyhovělo požadavku Soudního dvora a odpovědělo na otázku, zda vzhledem k vydanému rozsudku trvá na své žalobě; jeho odpověď byla kladná. Na jednání před Soudním dvorem krom toho tento smysl své odpovědi potvrdilo.

31 Pravdou je, že Španělské království v uvedeném dopise zmiňuje význam, který je nutno po vyhlášení zmíněného rozsudku přikládat zkoumání otázky, zda povolení odlovu určitých druhů ryb představuje udělení nových rybolovných práv ve smyslu čl. 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002, jež je předmětem třetího žalobního důvodu obsaženého v žalobě. Proto je třeba v rámci analýzy tohoto žalobního důvodu ověřit, zda lze zmínění těchto druhů považovat za součást předmětu původní žaloby, anebo za jeho nepřípustné rozšíření.

32 Ohledně otázky, zda se po vydání výše uvedeného rozsudku ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, stala projednávaná žaloba bezpředmětnou, je třeba konstatovat, že se nařízení, jehož částečné zrušení požadovalo Španělské království v řízení vedoucím ke zmíněnému rozsudku, liší od nařízení napadeného v projednávané věci. Nařízením, kterého se týkal zmíněný rozsudek, bylo nařízení Rady (ES) č. 2341/2002 ze dne 20. prosince 2002, kterým se na rok 2003 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro určité populace ryb a skupiny populací ryb platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovů *(neoficiální překlad)* (Úř. věst. L 356, s. 12), zatímco nařízením napadeným projednávanou žalobou je nařízení č. 27/2005, kterým se stanoví rybolovná práva pro rok 2005. Uvedené dvě věci mají tudíž různý předmět.

33 Proto je namístě mít za to, že je projednávaný spor přípustný.

K věci samé

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení zásady zákazu diskriminace

Argumentace účastníků řízení

34 Španělské království uplatňuje, že od uplynutí přechodného období měla být španělská plavidla oprávněna k rovnému přístupu nejen do vod Společenství, který jim není upřen, ale rovněž k jejich zdrojům, což by předpokládalo přidělení rybolovných kvót v Severním moři a v Baltském moři. Španělskému království však

nebyly nařízením č. 27/2005 přiděleny téměř žádné kvóty v těchto dvou mořích. Zmíněné nařízení nedodrželo podmínky rovného zacházení a vytvořilo situaci diskriminující španělské rybáře.

35 Žádný objektivní důvod takovou diskriminaci neodůvodňuje. Je třeba dodržet obecné pravidlo úplné použitelnosti práva Společenství jako celku na nové členské státy počínaje jejich přistoupením ke Společenství. Odchýlení od uvedeného pravidla, stanovená aktem o přistoupení, jsou dočasná, a měla by být vykládána restriktivně.

36 Podle Španělského království jsou pojmy přístupu do vod Společenství a přístupu k jejich zdrojům neoddělitelně spjaty. Nařízení č. 27/2005 mezi nimi nikterak nerozlišuje, a přísluší tudíž Radě, aby přijala vhodná opatření k pozměnění rozdělovacího klíče.

37 V praxi by neexistence přístupu ke zdrojům zbavila právo na přístup do vod veškerého smyslu. Hospodářský význam mají pouze druhy, pro něž jsou stanoveny kvóty. Navíc by vedla povinnost vrátit při neexistenci kvót úlovky těchto druhů do moře i tehdy, jsou-li uhynulé, ke vzniku biologické škody. Konečně v případě, že by Španělské království nemělo v obou zmíněných mořích prakticky žádnou kvótu, nemělo by ani možnost provádět výměny rybolovných práv podle čl. 20 odst. 5 nařízení č. 2371/2002.

38 Španělské království uplatňuje, že se jeho situace liší od situace jiných členských států, které rovněž neobdržely kvóty na základě nařízení č. 27/2005. Plavidla těchto jiných členských států nemají totiž – na rozdíl od plavidel Španělského království,

členského státu, jehož obyvatelstvo je zejména v Galicii a baskických provinciích závislé na rybolovu, – nutně zájem na rybolovu v uvedených dvou mořích. Španělské království tvrdí, že kdyby bývala neexistovala přechodná opatření, zúčastnilo by se prvního rozdělení kvót po svém přistoupení ke Společenství v roce 1986, a v roce 2003 by mu tedy byly kvóty přiděleny.

39 Podle Rady nevytvořilo nařízení č. 27/2005 situaci diskriminující Španělské království. Je s ním totiž zacházeno stejně jako s členskými státy, které nezískaly kvóty, protože neprováděly rybolovnou činnost, jejíž stabilitu se Rada mohla rozhodnout zachovat, a které představují přibližně polovinu členských států. Rada zdůrazňuje, že španělská vláda nečiní rozdíl mezi pojmem přístupu do vod Společenství a pojmem přístupu k jejich zdrojům.

Závěry Soudního dvora

40 Zásada zákazu diskriminace vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li taková odlišnost objektivně odůvodněna (viz zejména rozsudek ze dne 17. října 1995, Fishermen's Organisations a další, C-44/94, Recueil, s. I-3115, bod 46, a rozsudek ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, bod 48, a ze dne 19. dubna 2007, Španělsko v. Rada, uvedený výše, bod 28).

41 Vyvstává tedy otázka, zda je situace Španělského království srovnatelná se situací členských států, které získaly rybolovné kvóty ve vodách Severního moře a Baltského moře v rámci nařízení č. 27/2005.

42 Jak připomněl Soudní dvůr v bodě 50 rozsudku ze dne 30. března 2006, přezkoumal již otázku případné diskriminace členských států, které nezískaly určité rybolovné kvóty po jejich přistoupení ke Společenství.

43 Z bodu 41 rozsudku ze dne 13. října 1992, Portugalsko a Španělsko v. Rada (C-63/90 a C-67/90, Recueil, s. I-5073) vyplývá, že Portugalská republika uplatnila, že portugalské loďstvo provádělo svoji rybolovnou činnost v grónských vodách od roku 1973 do roku 1977, tedy po část původního referenčního období. Zdůraznila, že množství odlovená jeho loďstvem byla srovnatelná s množstvími odlovenými německým loďstvem a jednoznačně vyšší než množství odlovená loďstvem Spojeného království.

44 Soudní dvůr měl nicméně za to, že situace Portugalské republiky nebyla srovnatelná se situací ostatních členských států, které využívaly rozdělení. Rozhodl, že jelikož akt o přistoupení nezměnil stávající situaci v případě rozdělení vnějších zdrojů, nadále se použije *acquis communautaire*, a že se tedy nové členské státy nemohou dovolávat okolností předcházejících přistoupení, včetně zejména jejich rybolovných činností v průběhu referenčního období, za účelem vyloučení použití daných ustanovení. Od okamžiku přistoupení se nacházejí ve stejné situaci, jako členské státy vyloučené z rozdělení na základě zásady relativní stability rybolovných činností, konkretizované, pokud jde o dohody sjednané před přistoupením, v rámci rozdělení provedeného v roce 1983 (viz výše uvedené rozsudky Portugalsko a Španělsko v. Rada, body 43 a 44, ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, bod 52, a ze dne 19. dubna 2007, Španělsko v. Rada, bod 32).

45 Uvedenou úvahu lze přenést na projednávanou věc. Vyplývá z ní, že Španělské království se nenachází v situaci srovnatelné se situací členských států, jejichž plavidla měla prospěch z kvót v rámci původního rozdělení, a že se tedy španělská vláda nemůže dovolávat rybolovné činnosti španělských plavidel v Severním moři

mezi roky 1973 a 1976 během původního referenčního období. Jeho situace je naopak srovnatelná se situací členských států, jejichž plavidla nezískala takové kvóty, ať tyto členské státy vyvíjely rybolovnou činnost ve vodách Severního nebo Baltského moře během původního referenčního období, či nikoli (viz výše uvedené rozsudky ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, bod 53, a ze dne 19. dubna 2007, Španělsko v. Rada, bod 33).

46 Konec přechodného období tuto situaci nijak nemění.

47 Rada totiž oprávněně uplatnila, že je třeba rozlišit pojem přístupu do vod od pojmu přístupu ke zdrojům. Pokud Španělské království může mít po skončení přechodného období znovu přístup do vod Severního moře a Baltského moře, nevyplývá z toho, že španělská plavidla mohou mít přístup ke zdrojům těchto dvou moří ve stejné míře jako plavidla členských států, které se účastnily původního rozdělení nebo pozdějších rozdělení (viz výše uvedené rozsudky ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, bod 55, a ze dne 19. dubna 2007, Španělsko v. Rada, bod 35).

48 Rada mohla usoudit, že vzhledem k tomu, že španělská plavidla nelovila ve vodách Severního moře a Baltského moře po dobu více než dvaceti let, nepřidělení kvót není porušením zásady relativní stability činností rybolovu dotčených populací ryb. Z toho vyplývá, že Rada mohla rovněž usoudit, že Španělské království nebylo v situaci srovnatelné se situací členských států, jejichž plavidla nedávno, v příslušném referenčním období, lovila v uvedených vodách (viz výše zmíněné rozsudky ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, bod 56, a ze dne 19. dubna 2007, Španělsko v. Rada, bod 36).

49 Je třeba dodat, že nemožnost zúčastnit se nových rozdělování rybolovných kvót, s níž bylo Španělské království konfrontováno během přechodného období z důvodu

čistě dočasného právního zákazu přístupu do vod Severního moře a Baltského moře, na tomto konstatování nic nemění. Nevyplývá z něj, že Rada byla povinna na konci tohoto období změnit rozdělovací klíč, aby zohlednila zájmy Španělského království. Totiž v rozporu s tím, co tento členský stát tvrdil v průběhu písemné části řízení a na jednání, není nikterak prokázáno, že by při neexistenci zákazu přístupu do vod uvedených dvou moří během přechodného období uvedený členský stát získal určité kvóty ohledně druhů, které tvořily předmět nového rozdělení v průběhu zmíněného období.

50 Navíc ostatní argumenty předložené Španělským královstvím a připomenuté v bodě 37 tohoto rozsudku nejsou takové povahy, aby mohly změnit konstatování učiněné v bodě 47 tohoto rozsudku. Okolnost, že druhy podléhající kvótám mají větší hodnotu než jiné druhy, tak nemůže vést k závěru, že by měly být některému členskému státu přiděleny určité kvóty. Údajné riziko ekologické povahy nebylo prokázáno. Nemožnost provádění určitých výměn kvót vyplývá z jejich nepřidělení. Článek 20 odst. 5 nařízení č. 2371/2002 totiž pouze stanoví možnost vzájemné výměny kvót mezi členskými státy, které je již mají. To tedy neznamená, že by udílel právo na získání kvót.

51 Následně Rada tím, že v nařízení č. 27/2005 nezacházela se Španělským královstvím stejně jako se členskými státy, které se účastnily původního rozdělení rybolovných kvót před přistoupením uvedeného členského státu ke Společenství, nebo pozdějších rozdělení v průběhu přechodného období, se vůči němu nedopustila diskriminujícího jednání.

52 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba zamítnout žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení aktu o přistoupení

Argumentace účastníků řízení

53 Španělská vláda se domnívá, že nepřidělením Španělskému království části rybolovných kvót, které byly předmětem rozdělení pro zónu vod Společenství Severního moře a Baltského moře po přistoupení uvedeného členského státu ke Společenství, prodlužuje nařízení č. 27/2005 přechodné období nad rámec stanovený aktem o přistoupení, a porušuje tedy jeho ustanovení.

54 Španělská vláda se domnívá, že prodloužení platnosti odchylek stanovených v aktu o přistoupení nad rámec přechodného období stanoveného v uvedeném aktu je nedodržením jejich výjimečné, přechodné a omezené povahy.

55 Španělské království dodává, že Soudní dvůr sice existenci porušení aktu o přistoupení zkoumal již dříve ve výše uvedeném rozsudku ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, že však je projednávaná věc odlišná v rozsahu, v němž se nařízení č. 27/2005, na rozdíl od nařízení zkoumaného v řečeném rozsudku, týká zejména kvót poprvé přidělených v roce 2005, jež zakládají nová rybolovná práva.

56 Rada tvrdí, že ustanovení aktu o přistoupení přestala být použitelná po uplynutí přechodného období, a tedy již nemohou být kritériem pro určení legality opatření přijatých Radou.

57 Kromě toho akt o přistoupení nepožadoval ani nestanovil úpravu systému rozdělení kvót.

58 Rada dodává, že články 156 až 164 aktu o přistoupení, které obsahují přechodná ustanovení, neupravují způsob, jímž by měla Rada postupovat při rozdělování nových rybolovných práv v roce 2005, to znamená po uplynutí několika let od okamžiku, kdy tato ustanovení přestala být použitelná.

Závěry Soudního dvora

59 Je třeba připomenout, že, jak uplatňuje Rada, články 154 až 166 aktu o přistoupení definují režim použitelný v odvětví rybolovu pouze pro přechodné období. Uvedené články tedy v zásadě nemohou sloužit jako základ pro požadavky týkající se období, které začalo až po skončení přechodného období (viz výše uvedené rozsudky ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, bod 64, a ze dne 19. dubna 2007, Španělsko v. Rada, bod 44).

60 Dále z aktu o přistoupení nijak nevyplývá, že by Rada měla v budoucnu pozměnit rozdělovací klíč rybolovných práv přijatý po přistoupení Španělského království v průběhu přechodného období.

61 I kdyby byl režim použitelný v průběhu přechodného období z definice dočasný, nevyplývá z toho, že veškerá omezení, která stanoví, končí automaticky při skončení uvedeného období, pokud tato omezení vyplývají rovněž z *acquis communautaire* použitelného na členský stát. Přitom, jak bylo konstatováno v bodě 29 výše uvedeného rozsudku ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, *acquis communautaire* obsahuje rozdělovací klíč stanovený právní úpravou existující v okamžiku přistoupení Španělského království. Uvedený rozdělovací klíč zůstává v zásadě v platnosti, pokud nebyl pozměněn aktem Rady.

62 Pokud jde o rozdělení kvót provedená v průběhu přechodného období, tato nejsou upravena aktem o přistoupení, ale nařízeními zavádějícími dotčené kvóty a zásadou relativní stability (viz výše citované rozsudky ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, bod 66, a ze dne 19. dubna 2007, Španělsko v. Rada, bod 47). Rozdělení provedená poprvé nařízením č. 27/2005 již nepodléhají ustanovením aktu o přistoupení.

63 Proto Rada nijak neporušila akt o přistoupení tím, že v rámci nařízení č. 27/2005 nepřidělila Španělskému království určité rybolovné kvóty v Severním a Baltském moři.

64 Následně musí být žalobní důvod vycházející z porušení aktu o přistoupení zamítnut.

K žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002

Argumentace účastníků řízení

65 Španělské království má za to, že pro pět druhů zmíněných v jeho dopisu ze dne 27. dubna 2006 a uvedených v bodu 23 tohoto rozsudku byla stanovena nová rybolovná práva. Tím, že mu Rada nepřidělila žádnou kvótu ohledně těchto druhů, opomněla vzít na zřetel jeho zájmy, a tudíž porušila ustanovení čl. 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002.

66 Rada uznává, že pro druhy, které byly předmětem prvního rozdělení podle nařízení č. 27/2005, byla stanovena nová rybolovná práva. Z pěti druhů uváděných španělskými orgány byla ovšem v předmětné době stanovena nová rybolovná práva pouze pro následující druhy poprvé rozdělené do konkrétních zón v roce 2005:

i) Mníkovec bělolemý, oblast IV (norské vody)

ii) Ďasovité, oblast IV (norské vody)

iii) Mník mořský, oblast IV (norské vody)

iv) Humr severský, oblast IV (norské vody).

67 Naopak ďasovité v oblastech IIa (vody Společenství) a IV (vody Společenství), zmíněné v bodu 23 tohoto rozsudku pod číslem ii), byly předmětem prvního rozdělení v roce 1998. Treska modravá, oblast IV (norské vody), zmíněná v bodu 23 téhož rozsudku pod číslem iii), byla předmětem dřívějšího rozdělení v roce 2002. Španělské království je tedy mylně uvádí jako druhy, pro které byla stanovena nová rybolovná práva.

68 Ohledně jí stanovených čtyř nových rybolovných práv Rada uplatňuje, že vzala na zřetel zájmy všech členských států, včetně zájmů Španělského království, že však ze zohlednění těchto nových práv nevyplývá, že by měly být kvóty přiděleny všem těmto členským státům. Rada určila referenční období pro roky 1999 až 2003.

Jelikož španělská plavidla v průběhu tohoto období uvedené druhy v dané oblasti nelovila, byť k tomu měla příležitost, nebyla Španělskému království přidělena žádná kvóta. Rada z toho vyvodila závěr, že nepřekročila meze uvážení, jež jsou jí dány, a tudíž neporušila čl. 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002.

69 Ve své replice Španělské království uznává vlastní omyl ohledně určení druhů, pro které byla stanovena nová rybolovná práva, a připouští, že dotčenému pojmu odpovídají pouze čtyři druhy zmíněné Radou v souvislosti s uvedenými konkrétními oblastmi. Na druhé straně však tvrdí, že Rada ohledně těchto čtyř druhů porušila zmíněný čl. 20 odst. 2.

70 Komise se naopak domnívá, že pro tyto čtyři druhy zmíněné Radou nebyla stanovena nová rybolovná práva, jelikož spadají do kategorie „jiné druhy", pro které byla Společenství přidělena celková kvóta na základě nařízení platných před rokem 2005. Tento pojem se vztahuje pouze na druhy, které jsou pro Společenství dostupné v důsledku přístupu do nových vod nebo k novým druhům.

71 Komise dodává, že pokud Soudní dvůr nebude sdílet její výklad pojmu „nová rybolovná práva" a rozhodne, že čtyři druhy zmíněné Radou spadají pod tento pojem, bude zapotřebí v každém případě uvážit, zda Rada nepřekročila meze své posuzovací pravomoci, a zda tudíž neporušila čl. 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002.

Závěry Soudního dvora

— Úvodní poznámky

72 Španělské království, Rada a Komise se shodují na tom, že předmětem prvního rozdělení podle nařízení č. 27/2005 byly pouze čtyři druhy zmiňované Radou a uvedené v bodě 66 tohoto rozsudku, kterých se týká třetí žalobní důvod projednávané žaloby.

73 Vyvstává však problém ohledně přípustnosti tohoto žalobního důvodu.

74 Jak bylo uvedeno v bodě 31 tohoto rozsudku, je totiž zapotřebí ověřit, zda zmíněním těchto čtyř druhů Španělské království nezměnilo v rozporu s ustanoveními článku 38 jednacího řádu předmět sporu.

75 Je třeba konstatovat, že mezi výše zmíněnými čtyřmi druhy jsou ďasovité uváděny v bodě 27 žaloby Španělského království v souvislosti s oblastí IV, aniž by bylo upřesněno, zda se jedná o vody Společenství, vody norské, anebo obojí. Ve svém dopise ze dne 27. dubna 2006 zmiňuje španělská vláda ďasovité, oblast IV (vody Společenství), ale ve své replice tuto zmínku opravuje a tvrdí, že měla na mysli norské vody.

76 Vzhledem k obecné zmínce o oblasti IV v žalobě je nutno mít za to, že se jednalo o všechny vody této oblasti, a proto je třetí žalobní důvod ohledně ďasovitých, oblast IV (norské vody), přípustný.

77 Naproti tomu ze tří dalších druhů se v bodě 27 žaloby neobjevuje mníkovec bělolemý ani mník mořský, zatímco humr severský není zmiňován pro oblast IV. Je tedy třeba mít za to, že se žaloba netýkala mníkovce bělolemého ani mníka mořského, a humra severského se týkala pouze pro oblast III. Odkaz na tyto tři druhy pro oblast IV (norské vody) v dopise ze dne 27. dubna 2006 a ve zmíněné replice představuje rozšíření předmětu sporu, které musí být odmítnuto jako nepřípustné. Okolnost, že jsou tyto druhy uvedeny v příloze I nařízení č. 27/2005, které je předmětem sporu v projednávané věci, nepostačuje z toho důvodu, že Španělské království požadovalo zrušení tohoto nařízení pouze v rozsahu, v němž nepřiděluje španělskému loďstvu určité kvóty a že v bodě 27 své žaloby výslovně označilo za jediné druhy, jichž se týká jeho třetí žalobní důvod.

— K tomuto žalobnímu důvodu

78 Španělské království tvrdí, že rozdělení [kvót] ďasovitých v oblasti IV (norské vody) provedené nařízením č. 27/2005 představuje nová rybolovná práva a že Rada tím, že mu pro tento druh nepřidělila žádnou kvótu, nevzala ohled na jeho zájmy, čímž porušila ustanovení čl. 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002.

79 Je třeba zkoumat, zda rozdělení [kvót] ďasovitých v oblasti IV (norské vody) představuje nová rybolovná práva ve smyslu zmíněného čl. 20 odst. 2, popřípadě též otázku, zda vzala Rada ohled na zájmy Španělského království.

80 Ohledně prvního bodu je nesporné, že rozdělení provedené nařízením č. 27/2005 představuje první rozdělení kvót tohoto druhu mezi členské státy.

81 Podle Komise však pro ďasovité v oblasti IV (norské vody) nebyla stanovena nová rybolovná práva, ale tento druh je předmětem práv stávajících, neboť se nejedná o druh, jenž by byl poprvé předmětem odlovu na základě politiky Společenství v souladu s čl. 8 odst. 4 bodem iii) nařízení č. 3760/92. Článek 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002 však zmíněný čl. 8 odst. 4 bod iii) nahradil a měl by být vykládán v jeho světle. Z toho vyplývá, že by měl být tento druh předmětem rozdělení podle zásady relativní stability vyplývající z čl. 20 odst. 1 nařízení č. 2371/2002, a nikoli s ohledem na zájmy členských států podle zmíněného čl. 20 odst. 2.

82 Je však třeba poznamenat, že nařízení č. 2371/2002 vykazuje rozdíly oproti nařízení č. 3760/1992.

83 Nařízení č. 2371/2002 upřesňuje pojem „rybolovná práva", jež ve svém čl. 3 písm. q) definuje jako kvantifikovaný právní nárok na lov ryb. Znění čl. 20 odst. 2 tohoto nařízení se liší od znění zmíněného čl. 8 odst. 4 bodu iii) a pouze uvádí, že stanoví-li Společenství nová rybolovná práva, Rada rozhodne o jejich přidělení s ohledem na zájmy všech členských států.

84 Pojem „nová rybolovná práva" je proto třeba vykládat s přihlédnutím k systematice a účelu čl. 20 odst. 1 a 2 nařízení č. 2371/2002 vykládanému ve světle judikatury (viz rozsudky ze dne 16. června 1987, Romkes, 46/86, Recueil, s. 2671; ze dne 13. října 1992, Španělsko v. Rada, C-70/90, Recueil, s. I-5159, Španělsko v. Rada, C-71/90, Recueil, s. I-5175, Španělsko v. Rada, C-73/90, Recueil, s. I-5191, a výše uvedený rozsudek ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada).

85 Ze zkoumání obou uvedených odstavců zmíněného článku 20 tudíž vyplývá, že se první z nich týká stávajících rybolovných práv, zatímco druhý pojednává o rybolovných právech nových. Stávající rybolovná práva jsou mezi členské státy rozdělována s uplatněním zásady relativní stability.

86 Soudní dvůr rozhodl, že požadavku relativní stability je třeba rozumět jako požadavku na zachování procentuální sazby stanovené pro jednotlivé členské státy a že původně stanovený rozdělovací klíč se nadále použije až do přijetí pozměňujícího nařízení (viz zejména výše uvedené rozsudky Romkes, bod 17; a ze dne 30. března 2006, Španělsko v. Rada, bod 27).

87 V míře, v níž uplatnění zásady relativní stability na stávající rybolovná práva vyžaduje zachování již stanoveného klíče rozdělení mezi členské státy, je třeba mít za to, že vytvoření prvního klíče rozdělení mezi členské státy implikuje přidělení nových rybolovných práv a rozdělení, které bere ohled na zájmy všech členských států. Pojem zájmu může zahrnout i potřebu zachování relativní stability rybolovných činností, ale není na tuto potřebu omezen.

88 Rovněž oproti názoru vyjádřenému Komisí rozhodne Rada s ohledem na zájmy všech členských států v souladu s ustanovením čl. 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002, jakmile je první rozdělovací klíč stanoven pro členské státy, zejména poté, co tyto státy vykonaly v určité oblasti své právo odlovu určitých druhů ryb, pro něž Společenství stanovilo celkovou kvótu. Jelikož v takovém případě samozřejmě nelze zachovat žádný rozdělovací klíč, nevzniká nutnost uplatnit ustanovení čl. 20 odst. 1 uvedeného nařízení.

89 Je třeba dodat, že by výklad obhajovaný Komisí vedl k paradoxní situaci, za níž by právo přístupu členského státu do nových vod a k novým druhům nemohlo být za žádných okolností kvalifikováno jako nové rybolovné právo, a tudíž by nikdy neumožňovalo vzít ohled na zájmy dotčených států ve smyslu č. 20 odst. 2 nařízení č. 2371/2002. K takové situaci by došlo pokaždé, kdy by nové právo přístupu, stejně jako v projednávané věci, mělo zpočátku podobu celkové kvóty Společenství, a teprve poté by bylo přiznáno jednotlivým členským státům. Z nařízení č. 2371/2002 však nevyplývá, že by zákonodárce zamýšlel tímto způsobem omezovat ohled na zájmy členských států.

90 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba mít za to, že první přidělení ďasovitých v oblasti IV (norské vody) členským státům založené na vytvoření prvního rozdělovacího klíče pro tento druh v daných vodách zakládá nové rybolovné právo.

91 Následně je tudíž zapotřebí zkoumat, zda Rada náležitě zohlednila zájmy Španělského království.

92 Jelikož se jedná o nařízení upravující záležitosti rybolovu v rámci společné zemědělské politiky, z ustálené judikatury vyplývá, že v této oblasti má zákonodárce Společenství širokou posuzovací pravomoc odpovídající politické odpovědnosti, kterou mu přiznávají články 34 ES až 37 ES (viz zejména rozsudek ze dne 23. března 2006, Unitymark Ltd a North Sea Fishermen's Organisation, C-535/03, Sb. rozh. s. I-2689, bod 55).

93 Je ovšem zapotřebí ověřit, zda zákonodárce Společenství nepřekročil meze své posuzovací pravomoci.

94 Španělské království uplatňuje, že mu v průběhu referenčního období zvoleného Radou, v létech 1999 až 2003, zabraňovala ustanovení článků 156 až 164 aktu o přistoupení v přístupu do předmětných vod. Jelikož se Rada rozhodla přidělit kvóty pouze členských státům, jejichž loďstvo již dané druhy, konkrétně ďasovité, během uvedeného období lovilo, a jelikož Španělskému království nepřidělilo žádnou kvótu, třebaže nepřítomnost španělských plavidel v této oblasti byla důsledkem čistě právního zákazu, nevzala ohled na zájmy tohoto členského státu.

95 V každém případě je třeba konstatovat, že se články 156 až 164 aktu o přistoupení týkají, jak uplatňovala Rada ve své žalobní odpovědi a duplice, pouze přístupu do vod Společenství, nikoli však přístupu do vod norských, a že tudíž argument Španělského království není relevantní.

96 V průběhu jednání se Španělské království snažilo předkládat další argumenty k prokázání, že španělská plavidla neměla možnost rybolovu v norských vodách. Především uplatňovalo, že uvnitř určité oblasti není vždy snadné identifikovat vody, v nichž plavidla provádějí svou činnost, a dále tvrdilo, že mu v norských vodách nebyla přidělena žádná kvóta.

97 Tyto argumenty však nejsou rozhodující, neboť ďasovité, na něž se nevztahovaly žádné specifické kvóty rozdělené podle členských států, mohly být volně loveny loďstvy různých členských států s výhradou celkové kvóty stanovené pro Společenství ohledně různých druhů, k nimž náležely i ďasovité.

98 Je třeba konstatovat, že nepřidělení kvót ohledně ďasovitých Španělskému království nebo jinému členskému státu nutně neznamená, že by Rada opomenula zohlednit zájmy těchto členských států.

99 Při volbě referenčního období má Rada již podle dřívějšího rozhodnutí Soudního dvora určitý prostor pro uvážení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 25. října 2001, Itálie v. Rada, C-120/99, Recueil, s. I-7997, bod 42). Pětileté období od roku 1999 do roku 2003 je nedávné a dostatečně dlouhé, takže proti němu nelze zřejmě nic namítat.

100 Přidělením kvót pro ďasovité výlučně členským státům, jejichž plavidla již tento druh v průběhu uvedeného období lovila a nepřidělením kvóty pro odlov zmíněného druhu Španělskému království proto, že španělská plavidla tento rybolov neprováděla, třebaže měla právo přístupu do dané oblasti, nepřekročila Rada meze své posuzovací pravomoci.

101 V důsledku toho je namístě třetí žalobní důvod zamítnout.

102 Vzhledem k tomu, že žádný z dovolávaných žalobních důvodů nebyl přijat, musí být žaloba Španělského království zamítnuta.

K nákladům řízení

103 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a Španělské království nemělo ve věci úspěch, je namístě posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení. Podle odstavce 4 první odrážky téhož článku ponese Komise vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

3) Komise Evropských společenství ponese vlastní náklady řízení.

Podpisy.